Ἔτος ΙΕ' Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 ΔΕΚΕΕΜΒΡΙΟΥ 1901 Ἀριθ. 688

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ. χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
27 Ὁδὸς Πανεπιστημίου 27

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π.μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ΟΚΤΩ ἡμερῶν.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργ καὶ «Ἑστίας»

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη παρελθόντων ἐτῶν εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν Κυρία **ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ**

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὸ Νέον Συμβόλαιον.—Γυναῖκες ἀρπίστριαι (ὑπὸ κ. Ἑλένης Γεωργιάδου). — Ἡ Μάγισσα. — Ἐπιστολαὶ πρὸς νέαν σύζυγον (ὑπὸ κ. Μαίρης Ἀναιρούση).—Λογοδοσία Οἰκοκυρικῆς καὶ Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς: 1899 καὶ 1900. — Ἀλληλογραφία. Συνταγαί. Εἰδοποιήσεις. Ἐπιφυλλίς: Τὸ μουσικὸ κουτί (μετάφρασις δος Εἰρήνης Νικολαΐδου).

ΤΟ ΝΕΟΝ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΝ

Αὐτὸν τὸν τίτλον θὰ φέρῃ τὸ τρίτον καὶ τελευταῖον ἀπὸ τὰ Βιβλία τῆς Αὐγῆς, τὰ ὁποῖα ἤρχισαν μὲ τὴν Χειραφετημένην, ἐσυνεχίσθησαν μὲ τὴν Μάγισσαν —τῆς ὁποίας τὸ τελευταῖον μέρος δημοσιεύεται σήμερον— καὶ κλείουν μὲ τὸ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς φύλλου ἀρχομένου νὰ δημοσιεύεται Νέου Συμβολαίου.

Εἰς τὰ τρία βιβλία αὐτὰ περιλαμβάνονται δύο κόσμοι ἀρχῶν, ἰδεῶν, ἠθῶν, ἐθίμων καὶ προλήψεων ἐντελῶς διάφοροι καὶ ἀντίθετοι. Εἶνε ὁ κόσμος τῆς παλαιᾶς ἐποχῆς, ὁ ὁποῖος ἐνανουρίσθη ἐπὶ σειρὰν αἰώνων μὲ τὰ ἡδυπαθῆ καὶ ποιητικὰ τραγούδια τῆς γηραιᾶς Ἀνατολῆς, ὁ ὁποῖος ἔζησε καὶ ἐζυμώθη καὶ διεπλάσθη μέσα εἰς μίαν ἀτμόσφαιραν ὄχι φυσικήν, ὄχι ἀληθινήν, ὄχι σύμφωνον μὲ τὸν προορισμὸν τῆς κοινωνικῆς προόδου καὶ ἐξελίξεως, ἀλλὰ τεχνητὴν, φανταστικὴν, ἐπιπνεομένην ἀπὸ μίαν συνεχῆ καὶ ἀδιάρρηκτον ἀλληλουχίαν προλήψεων, ἀπὸ ἕνα φανταστικῶς δημιουργηθέντα κύκλον ἰδεῶν, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἀσφυκτικῶς φυτοζοῦν καὶ μαραίνονται γενεαὶ θνησιγενεῖς, φέρουσαι μέσα εἰς τὸ αἷμα καὶ τὰς σάρκας των τὴν ἐξάντλησιν, τὴν ἀποσύνθεσιν καὶ τὸν θάνατον.

Ἡ προπατορικὴ ἁμαρτία τῆς Γραφῆς εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν βασιλεύει καὶ διέπει τὰ πάντα, κληρονόμημα ἄθικτον καὶ σῷον, γέννημα καὶ πλάσμα τῆς φαντασίας λαῶν ἀνατολικῶν, οἱ ὁποῖοι μοιρολατρικῶς πάντοτε ἀντελήφθησαν τὴν ζωήν, τὴν ὕπαρξιν, τὴν φύσιν, καὶ ἀπέδωκαν καὶ εἰς αὐτὸν τὸν πλάστην καὶ δημιουργόν των τὰς ἰδίας ἐμπνεύσεις καὶ ἀρχάς.

Ἀλλ' ἀπὸ τὴν προπατορικὴν αὐτὴν ἁμαρτίαν πεπρωμένον καὶ μοιραίως ἄνωθεν ἀποφασισμένον εἶνε κατὰ τὴν παράδοσιν νὰ σώσῃ ἡ γυνὴ τὴν ἀνθρωπότητα. Ἡ γυνὴ ὄχι μόνον ὡς μητέρα θεοῦ, ἀλλὰ ὡς ἐκκολάπτρια τῆς ἀληθείας, ὡς ἀνακαινίστρια τῶν ἰδεῶν, ὡς δημιουργὸς νέων γενεῶν, ὡς ἀναμορφώτρια αὐτοῦ τοῦ ἀνδρός, ὡς ἀναγεννήτρια τῆς κοινωνίας ὅλης.

Αὐτὸ λέγει ἡ παράδοσις καὶ αὐτὸ ἐννοεῖ ἡ Γραφὴ ἡ θεόπνευστος, ἡ ὁποία ἀπὸ τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀσθενεῖς καὶ ἀσήμους, ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐμόχθησαν καὶ ἠδικήθησαν καὶ ἐμαρτύρησαν ἀπὸ τοὺς ἁλιεῖς καὶ τὰς γυναῖκας ἐξήρτησε πάντοτε τὴν ἐπικράτησιν τῆς ἀληθείας καὶ δικαιοσύνης, τὴν κυριαρχίαν τοῦ πνεύματος, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγκλείεται ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, τοῦ ἰδεώδους τούτου καὶ εὐγενοῦς καὶ πανάγνου ἀπείρου.

Τὸν παλαιὸν αὐτὸν κόσμον τῆς Ἀνατολῆς ἀντιπροσωπεύει ἡ οἰκογένεια Μερμιδών, περὶ τὴν ὁποίαν κυρίως πλέκεται ὅλη ἡ ὑπόθεσις τῆς Χειραφετημένης καὶ τῆς Μαγίσσης καὶ μέγα μέρος τοῦ Νέου Συμβολαίου. Ὅλαι αἱ κακίαι καὶ τὰ ἐλαττώματα, ὅλη ἡ μείωσις τοῦ ἀνθρωπίνου ὄντος, ὅλα τὰ ψεύδη τὰ ὁποῖα ἀλλεπάλληλοι γενεαὶ ἐσυσώρευσαν καὶ διὰ τῶν ὁποίων ἵδρυσαν κόσμον τεχνητόν, ἰδικόν των, ἐντὸς τοῦ κόσμου τοῦ φυσικοῦ, ὅλα αὐτὰ ἐξελίσσονται, περιγράφονται, ζωγραφίζονται, ἀνατέμνονται, ψυχολογοῦνται, εἰλημμένα ὡς διὰ φωτογραφικῆς μηχανῆς πιστά, χωρὶς καμμίαν ὑπερβολήν, καμμίαν φανταστικὴν μεγέθυνσιν.

Εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν τὸν πλέοντα μέσα εἰς τὸ μόλυσμα καὶ εἰς τὴν σαπίλαν τὴν φυσικήν, τὴν ψυχικήν, τὴν πνευματικήν, εἰς τὸν κύκλον αὐτὸν τὸν τῆς τεχνητῆς κολάσεως,

ὅπου ἡ δυσοσμία ἐκλαμβάνεται ὡς μῦρον καὶ ἡ σηπομένη λάσπη ὡς πολύτιμον μέταλον, εἰς τὸν κόσμον αὐτόν μέσα ριπτεται τυχαίως μία γυναῖκα ἀπὸ ἐκείνας,αι ὁποῖαι ἔχουν εἰς τὴν ψυχήν των τὸ σπέρμα τῆς ἀναγεννήσεως τῶν λαῶν, αἱ ὁποῖαι κυοφοροῦν θεοὺς καὶ καταπατοῦν δαίμονας.

Ἡ γυναῖκα αὐτὴ, ὡς ὅλοι οἱ χαράσσοντες μεγάλους καὶ φωτεινοὺς δρόμους εἰς τὴν ζωὴν τῆς ἀνθρωπότητος, πίπτει θῦμα ἑκούσιον, μάρτυς τῆς ὑπερασπίσεως τῆς ἀληθείας, ἱέρεια παρθενικὴ,καταδικάσασα ἑαυτὴν εἰς μίαν ζωὴν ἀγωνίας καὶ μαρτυρίου χάριν τῆς διὰ τοῦ τέκνου της ἀναγεννήσεως ὅλης τῆς φυλῆς. Ἐξ αὐτῆς, ἐκ τῆς σαρκός της, ἐκ τοῦ αἵματός της, θὰ ἐπέλθῃ ἡ ἀναγέννησις ἑνὸς ἄλλου κόσμου νέου, ἰσχυροῦ, ἀληθοῦς, γενναίου· θὰ ριζοβολήσῃ εἰς τὴν θέσιν τοῦ καταρρέοντος καὶ φυλλορροοῦντος καὶ σκωληκοβρώτου γενεαλογικοῦ δένδρου ἓν ἄλλο νέον μὲ ρίζας ὑγιεῖς καὶ κλάδους σκιερούς καὶ καρποφόρους.

Φυσικὰ τὸ θαῦμα αὐτὸ δὲν ἠδύνατο νὰ γίνῃ ἄνευ τῆς ἐπιμιξίας μετὰ φυλῆς ἰσχυρᾶς καὶ ὑγιοῦς, μετὰ τῆς μόνης φυλῆς, ἡ ὁποία κατέρριψεν ἀπὸ αἰῶνος ἤδη τὸ τεχνητὸν οἰκοδόμημα τῶν προλήψεων καὶ τοῦ ψεύδους καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἡ ἀναμορφώτριά γυνὴ δὲν εἶναι ἡ ἐξαίρεσις, ἀλλ' ὁ κανών.

Ἡ ἀντιπαράστασις τοῦ νέου αὐτοῦ κόσμου, ὁ ὁποῖος ἀκριβῶς, διότι ἠρνήθη τὸν παλαιὸν εἶναι μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ ἀκμαῖος καὶ ὑποτάσσει τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα ἀπὸ τῶν πλέον ἀνυποτάκτων στοιχείων τῆς ὕλης καὶ τοῦ πνεύματος μέχρι τοῦ ἄρχοντος τοῦ παλαιοῦ κόσμου μὲ τὰ οἰκόσημα καὶ τὰς περγαμηνάς του, ἡ ἀντιπαράστασις αὐτὴ γίνεται εἰς τὴν Μάγισσαν καὶ ἡ τελικὴ νίκη τῶν νέων ἰδεῶν ἐπὶ τῶν παλαιῶν εἰς τὸ Νέον Συμβόλαιον μεταξὺ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικός, τὸ Συμβόλαιον τῆς ἀληθείας, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἰσότητος.

Εἰς τὴν ἐξέλιξιν τοῦ Νέου Συμβολαίου θὰ ἀποδειχθῇ ὅτι ἐκ τοῦ διχασμοῦ τοῦ γενεαλογικοῦ δένδρου Μεμιδὼφ ὁ περισώσας τὴν ὕπαρξιν καὶ ἀναγέννησιν κλάδος εἶναι ὁ διὰ τῆς ἐπεμβάσεως καὶ αὐτοθυσίας μιᾶς ξένης γυναικός, ἐνῷ διὰ τῶν γυναικῶν τοῦ ἰδίου δένδρου ἐπέρχεται ἡ καταστροφὴ καὶ ἡ ἐκμηδένισις.

Καὶ ὡς ἡ Χειραφετημένη ἔδραν δράσεως εἶχε τὴν Κωνσταντινούπολιν, τὴν ἑστίαν τοῦ Ἀνατολικοῦ Κόσμου, καὶ ἡ Μάγισσα τὰς Ἀθήνας, αἱ ὁποῖκι εἶνε τὸ μεταίχμιον μεταξὺ τῶν νέων καὶ τῶν παλαιῶν ἰδεῶν, τὸ Νέον Συμβόλαιον θὰ ἔχῃ τ ὴν Ἀμερικήν, τὴν μεγάλην αὐτὴν καὶ φωτοβόλον σήμερον ἑστίαν τῆς ἀναγεννήσεως τῶν λαῶν.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΑΡΠΙΣΤΡΙΑΙ

Χθὲς ἡ ἔξοχος ἀρπίστρια τοῦ Ὠδείου τῶν Βρυξελλῶν δις Μάγδα Κρέιμερ ἔδωκε τὴν προαγγελθεῖσαν ἑσπερίδα της εἰς τὸ Ὠδεῖον.

Ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην ἀρπίστριαι ἐπιφανεῖς γενικεύουν τὴν ἰδέαν τῆς ἐπικρατήσεως τῆς ἅρπας ὡς γυναικείου ὀργάνου, τείνοντος νὰ ἐκτοπίσῃ τὸ πιάνο. Μετὰ τῆς ἅρπας τὸν κατὰ τοῦ πιάνου πόλεμον διεξάγουν νικηφόρως καὶ τὰ ἄλλα ἔγχορδα ὄργανα, τὰ ὁποῖα ἕως τώρα ἔμεναν ἐν εἴδος ἀπηγορευμένου καρποῦ διὰ τὰς γυναῖκας. Οὕτω τὸ πιᾶνο ὑποκύπτει καὶ αὐτὸ εἰς τὴν μοῖραν ὅλων τῶν πραγμάτων, τὰ ὁποῖα ἐβαρύνθημεν νὰ βλέπωμεν καὶ νὰ ἀκούωμεν τώρα μάλιστα ὅπου κητήντησε νὰ κατέλθῃ ἀπὸ τὰς πολυτελεῖς ἀρχοντικὰς αἰθούσας εἰς τὰ καφενεῖα καὶ εἰς τοὺς δρόμους.

Δικαία ἦ μὴ ἡ προτίμησίς του ὡς γυναικεῖον ὄργανον, ἦλθε καὶ παρέρχεται, χωρὶς νὰ ἀφίνῃ ὀπίσω του τὴν μελαγχολίαν τῶν πραγμάτων τὰ ὁποῖα ἠγαπήσαμεν πολύ, διότι ἀπετέλεσαν μέρος ἀναπόσπαστον τῆς μυστηριώδους ψυχικῆς ζωῆς κάθε γυναικός, ἡ ὁποία εἰς τὸ πιᾶνο της ἠσθάνετο ἕνα σύντροφον τῆς χαρᾶς της ἢ ἕνα παρηγορητὴν τῆς λύπης της.Βεβαίως διὰ μίαν ἀληθῆ μουσικὸν ὁ ὁλονὲν ἐπιτεινόμενος παραγκωνισμὸς τοῦ πιάνου θὰ προξενῇ κάποιαν θλῖψιν καὶ κάποιαν μελαγχολίαν· ἀλλ' ἀπέναντι τῶν ὀλίγων τούτων πόσοι θὰ ἀναπνεύσουν ἐλευθέρως, διότι τέλος πάντων θὰ ἀπαλλάσσωνται τοῦ ἐκκωφαντικοῦ καὶ ἀηδοῦς θορύβου, τὸν ὁποῖον σκορπίζουν γύρῳ των κάθε ἡμέραν καὶ κάθε ὥραν τὰ ἐννέα δέκατα τῶν πιάνων, τὰ ὁποῖα νωθραὶ καὶ ἀδέξιαι χεῖρες βασανίζουν χωρὶς κανένα σκοπὸν καὶ κανένα ἀποτέλεσμα.

Καὶ τὸ πιᾶνο διαδέχεται ἡ ἅρπα καὶ τὸ μανδολῖνον καὶ τὸ βιολοντζέλο καὶ τὸ βιολὶ καὶ ἡ λύρα, ὄργανα κομψὰ καὶ ποιητικά, ὄργανα διακριτικὰ καὶ σεμνά, τὰ ὁποῖα συμβιβάζονται πολὺ περισσότερον μὲ τὴν γυναικείαν ἁβρότητα καὶ χάριν.

Ἡ ἅρπα, ὁ βασιλεὺς τῶν νέων ὀργάνων τοῦ συρμοῦ, εἶναι παλαιὰ ὅσον καὶ ὁ κόσμος καὶ ὑπὸ τοὺς μαγικοὺς καὶ μυστηριώδεις ἤχους της ἐγίνοντο αἱ μεγαλοπρεπεῖς παρελάσεις τῶν Φαραὼ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἐδαφιαίως προσκυνοῦντος τὸν ἄρχοντά του Αἰγυπτιακοῦ λαοῦ. Οἱ ἦχοι τῆς ἅρπας τοῦ Δαυὶδ κατεπράϋναν τὴν μανίαν τοῦ Σαοὺλ καὶ τὰ ἄγριά θηρία ἐγίνοντο ἥμερα σὰν ἀρνιὰ ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς ὀρφικῆς λύρας.

Ἄλλως τε αἱ μοῦσαι αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀνάδοχοι τῆς μουσικῆς δὲν εἶχαν φαντασθῆ βεβαίως, ὅτι τὸ λεπτὸν καλάμι, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ὁ θεὸς Πὰν τόσους ἐξέπεμψεν ἁρμονικοὺς ἤχους, καὶ τὸ ὁποῖον ὑπῆρξε τὸ κατ' ἐξοχὴν ἀγαπητόν των ὄργανον, ὅτι τὸ λεπτὸν καὶ ἐλαφρὸν αὐτὸ πράγμα θὰ διεδέχετο μίαν ἡμέραν ἕνα ὄργανον ἀπεράντων διαστάσεων, βαρὺ καὶ δυσκίνητον καὶ τραχὺ τοὺς ἤχους, καὶ ὅτι καὶ αὐτὸ ὡς ἡ λύρα τοῦ Ὀρφέως θὰ ἐτάσσετο εἰς τὴν κατ' ἐξοχὴν τέχνην εἰς ἣν ἔδωκαν τοὺς τίτλους καὶ τὸ ὄνομά των.

Αἱ μοῦσαι, ἐὰν ἐπανήρχοντο ὡς εἰς τὸν παλαιὸν καλὸν καιρὸν μεταξὺ τῶν θνητῶν, θὰ ἀπηρνοῦντο ἀναντιρρήτως τὸ πιᾶνο, τὸ μόνον ἴσως μεταξὺ ὅλων τῶν μουσικῶν ὀργάνων, τὸ ὁποῖον οὐδεμίαν συγγένειαν ἔχει μὲ τὴν φυσικὴν ἀρχὴν καὶ καταγωγὴν τῆς μουσικῆς, τὴν φωνὴν τῆς φύσεως ἡ ὁποία ὅταν εἶναι ἀρτία καὶ ἁρμονικὴ εἶναι μία πνοὴ θεία, καὶ ἡ ὁποία πρὶν νὰ γίνῃ ἡ μουσικὴ τέχνη καὶ ἐπιστήμη ὡς εἶναι τώρα μετεδίδετο μόνον ἀπὸ τὴν φύσιν. Καὶ ἡ πνοὴ τοῦ δάσους ἡ φωνὴ τῆς ἀηδόνος ἢ τοῦ κορυδαλοῦ, τὸ κελάρυσμα τοῦ νεροῦ, ὁ ρόχθος τοῦ κύματος εἶναι ἀναμφιβόλως ἡ πρώτη μουσικὴ ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀργότερα ὁ Πὰν καὶ αἱ μοῦσαι ἀντέγραψαν τοὺς πρώτους ἤχους των.

Διὰ τοῦτο ὅσον στρέφομεν ὀπίσω εὑρίσκομεν τὴν μουσικὴν πλέον εὐγενῆ καὶ ἁρμονικήν, πλέον αἰσθηματικήν. Ὁ σκοπός της ἦτο νὰ συγκινῇ ὅλους καὶ ὄχι μόνον ἐκείνους, τῶν ὁποίων ὁ ὀργανισμὸς ἔχει διαπλασθῆ μὲ τρόπον, ὥστε νὰ εἰσδυῃ εἰς τὰ ἄδυτα τῶν μυστηρίων της. Πόσην ποίησιν καὶ ρεμβασμοὺς καὶ ὄνειρα, πόσην χαρὰν καὶ συγκίνησιν, πόσην ἡσυχίαν καὶ λήθην δὲν ἐσκόρπισεν εἰς τὰς κοιλάδας καὶ τὰ ὄρη ἡ πρωτογενὴς μουσικὴ τοῦ Πανός. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες τῆς ἀπέδωκαν τόσην μεγάλην ἐπὶ τοῦ πολιτισμοῦ ἐπίδρασιν καὶ τὴν συνεδύασαν μετὰ τῆς θρησκείας καὶ τῆς ποιήσεως καὶ τῶν ἀθλητικῶν ἀγώνων. Οἱ Ρωμαῖοι ἔλεγαν ὅτι ἐμόρφωνε τὴν ψυχὴν διὰ τῆς ἁρμονίας καὶ τὸ σῶμα μὲ τὸν ρυθμὸν καὶ τὴν χάριν.

Πρὸς τὴν μουσικὴν λοιπὸν τῶν ἀρχαιοτέρων χρόνων, ἢ μᾶλλον πρὸς τὰ ἁρμονικώτερα ὄργανα αὐτῆς στρέφεται ἡ προσοχὴ τῆς γυναικὸς τοῦ αἰῶνος αὐτοῦ. Καὶ ἀπὸ τὰς μεμονωμένας ἐρασιτέχνιδας τῆς ἅρπας καὶ τοῦ βιολιοῦ καὶ τοῦ μανδολίνου ἔχομεν τώρα ὀρχήστρας τελείως κατηρτισμένας, αἱ ὁποῖαι δρέπουν δάφνας εἰς τὰ μεγάλα κέντρα τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ νέου κόσμου, διότι ἡ ἐκτέλεσις ἐπὶ τῶν ὀργάνων αὐτῶν πλὴν τῆς μελῳδικῆς ἁρμονίας ἣν σκορπίζει, διατηρεῖ καὶ ὅλην τὴν ἐλευθερίαν τῶν σωματικῶν κινήσεων καὶ ὅλην τὴν χάριν τὴν ἠρεμίαν καὶ ἁπλότητα τῶν σωματικῶν γραμμῶν.

Καὶ ὅταν τὰς βλέπῃ καὶ τὰς ἀκούῃ τις, σκέπτεται τί ἀξίζει μία κόρη, κυρία μιᾶς οἱασδήποτε τέχνης εὐγενοῦς. Καὶ ἐνῷ ἴσως δὲν ὑπάρχει μεταξὺ ἡμῶν οὔτε μία, ἡ ὁποία νὰ μὴ εἶναι προικισμένη μὲ μίαν ἰδιοφυΐαν, διατὶ τόσον ὀλίγη καταβάλλεται φροντὶς πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ καλλιέργειάν της καὶ διατί ἡ μεγάλη πλειονότης μένει μονὰς ἀδρανής, καὶ ἀχρωμάτιστος, ἕνα νόστιμον μόνον, ἀλλ' εὔθραυστον πραγματάκι, τὸ ὁποῖον ὀλίγη σκόνη τοῦ καιροῦ, λεκιάζει καὶ θολώνει ἀλύπητα.

Διὰ τοῦτο θέλω νὰ φωνάξω εἰς τοὺς γονεῖς, εἰς τὰς μητέρας, εἰς τὰς συγγενεῖς κάθε κόρης. Ἐξιχνιάσατε, ζητήσατε, ἀνεγνώσατε εἰς τὴν ψυχήν,εἰς τὸ πνεῦμα,εἰς τὴν φαντασίαν τῶν κοριτσιῶν σας ἑνόσῳ εἶναι ἀκόμη καιρός. Σπείρατε ἐγκαίρως διὰ νὰ θερίσετε καὶ θησαυρίσετε καὶ διὰ τὸ θέρος καὶ διὰ τὸν χειμῶνα τῆς ζωῆς. Καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἡμέρα δοκιμασίας θὰ εὕρῃ ἕτοιμα τὰ τέκνα σας διὰ νὰ τὴν ἀντιμετωπίσουν. Τὸ ὄργανον τὸ μουσικὸν τῆς ἐκλογῆς των θὰ ψάλῃ τὸ παράπονόν των, θὰ εἶναι ὁ μόνος φίλος ποῦ θὰ τὰς ἐννοήσῃ καὶ θὰ ὑποταχθῇ καὶ θὰ δώσῃ ὅ,τι τοῦ ζητοῦν. Θὰ γεύσῃ ταπεινὸν καὶ ἥσυχον διὰ τὸ πληρωνόμενον μάθημα, πάλλον καὶ συγκινοῦν διὰτὴν ἀγωνίαν τῆς ψυχῆς καὶ μελῳδικὸν διὰ τὴν παρηγορίαν καὶ τὴν ἐνίσχυσιν.

Ἑλένη Γεωργιάδου

Η ΜΑΓΙΣΣΑ

Τὴν πρωΐαν τῶν Χριστουγέννων τοῦ ἰδίου ἔτους ἐννέα δηλαδὴ μῆνας μετά τοὺς ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας ἡ Ἄννα Δούαλ μετὰ τοῦ πατρός της τοῦ γέροντος Παλβίδου καὶ τοῦ μικροῦ υἱοῦ του ἔπερναν τὸ πρόγευμά των εἰς τὴν ὡραίαν τραπεζαρίαν τοῦ μεγάρου τῆς ὁδοῦ Κηφισσίας. Τὸ μέγαρον εἶχεν ἀγοράσει ἀπὸ τὸν Παλβίδην, ὡς ἦτο ἐπιπλωμένον ὁ κ. Δούαλ καὶ ἐκεῖ χωρὶς τὴν ἐλαχίστην μεταβολὴν οὔτε εἰς τὰ ἔπιπλα, οὔτε εἰς τὰ διαμερίσματα, εἶχαν ἐγκατασταθῆ πατέρας καὶ κόρη μετὰ τοῦ μικροῦ ὀρφανοῦ, ὁ ὁποῖος δὲν ἐνόει νὰ ἀποχωρισθῇ τὴν φίλην του. Τὸ παιδὶ δὲν ἦτο πλέον χλωμὸν καὶ ἀσθενικὸν καὶ ὑπναλέον ὡς ἄλλοτε. Ἡ Ἄννα εἶχεν ἀφοσιωθῆ εἰς αὐτὸ μὲ ἀληθῆ στοργικὴν τρυφερότητα καί, ὡς ἔλεγεν, εἶχεν ἀναλάβει ὡς καλὴ ἀνθοκόμος νὰ ἀναζωογονήσῃ μὲ ἀμερικανικὴν δίαιταν τὸ πρὶν τῆς ὥρας του μαρανθὲν αὐτὸ ἀνθύλλιον. Καὶ τὸ εἶχε κατορθώσει.

Ἡ μὶς Μαίη εἶχε κανονίσει τὴν δίαιτάν του. Ψυχρολουσία, γυμναστική, παιγνίδια, καθαρὸς ἀέρας καὶ ἐλευθερία. Αὐτὰ ἦσαν τὰ φάρμακα. Ἡ τροφὴ δὲ γάλα, αὐγά, καρποὶ καὶ ὀλίγον ἐλάχιστον κρέας. Ἐργασία πνευματικὴ πολὺ ὀλίγη καὶ αὐτὴ χωρὶς βιβλία καὶ χωρὶς γραψίματα.

Ὁ γέρων πατὴρ εἶχεν ὑποταχθῆ εἰς τὴν δίαιταν αὐτήν, διότι ἡ Ἄννα τοῦ εἶχε δηλώσει ὅτ. μόνον ὑπὸ τοὺς ὅρους αὐτοὺς θὰ ἐξηκολούθει νὰ ἔχῃ πλησίον της τὸ παιδί, τὸ ὁποῖον ὡρισμένως θὰ ἀπέθνησκεν, ἐὰν τὸ κατεδίκαζαν νὰ ζῇ μόνον μὲ τὸν πληκτικὸν γέροντα πατέρα του, ἢ ἐὰν τὸ ἔκλειαν εἰς σχολεῖον.

Ὁ Παλβίδης ἄλλως δὲν ἐβράδυνε νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι ἡ ἰδική του παιδαγωγικὴ μέθοδος εἶχεν ἐξαντλήσει καὶ ἐκνευρίσει τὸ καϋμένο τὸ παιδὶ καὶ ὅταν ὀλίγον καιρὸν ὕστερα ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς νέας ζωῆς του, τὸ ἔβλεπε νὰ εἶνε ἐντελῶς ἄλλο, μὲ τὰ μάγουλά του σκληρὰ καὶ κόκκινα, μὲ τὸ στῆθος σιγὰ σιγὰ ξεθαπτόμενον ἀπὸ τὰ βάθη τοῦ θώρακος, μὲ τὸ σῶμά του ἀναπτυσσόμενον εὐθὺ καὶ ὡραῖον, ὑπενθυμίζον τὸ παράστημα τῆς μητέρας του, ἔμενεν ὥρας σκεπτικὸς καὶ μονολογῶν εἰς τὸ μικρόν του δωμάτιον τοῦ ξενοδοχείου τῆς Ἀγγλίας μετὰ κάθε του ἐπίσκεψιν εἰς τὸ μέγαρον Κηφισσίας. Νὰ γυναῖκα ! Ποῦ καὶ πεθαμένα παιδιὰ μπορεῖ νὰ ἀναστήσῃ ! Διότι αὐτὴ μοῦ τὸ δυνάμωσε τὸ παιδί μου ! Αὐτὴ ἡ μάγισσα !... Ἄ ! γιατὶ νὰ μὴν εἶμαι τριάντα χρόνων παληκάρι...

Καὶ ἀνεστέναζεν ὁ γέρων Παλβίδης διὰ τὴν ἀπολεσθεῖσαν ζωήν του χωρὶς τὴν ὑπερτάτην ἀπόλαυσιν νὰ γίνῃ ἄνδρας γυναικὸς σὰν τὴν Ἄνναν... Τοῦτο δὲν τὸν ἐμπόδιζε νὰ τὴν λατρεύῃ, νὰ ἔχῃ μεταβληθῆ ἐντελῶς, νὰ μὴ ζῇ καὶ νὰ ὑπάρχῃ καὶ νὰ ἀναπνέῃ παρὰ μὲ τὴν προσδοκίαν τῶν ὡρῶν, τὰς ὁποίας τοῦ εἶχαν ὁρίσει νὰ πηγαίνῃ νὰ πέρνῃ τὸ τσάϊ μαζῆ των καὶ τὰς στιγμάς, καθ'ἃς ἐνίοτε τοῦ ἐπέτρεπαν ἢ νὰ συνοδεύῃ τοὺς Δούαλ εἰς τὸν περίπατον, ἢ νὰ γευματίζῃ μαζή των εἴτε εἰς τὴν ὁδὸν Κηφισσίας ὡς προσκεκλημένος, εἴτε εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ὡς προσκαλῶν. Πολὺ εὐτυχὴς ἐπίσης ἦτο ὅταν ἦτο μὲ τὸν μικρόν, διότι ἐκεῖνος δὲν ὡμίλει παρὰ διὰ τὴν Ἄνναν, τὴν ὁποίαν ἐλάτρευε περισσότερον καὶ ἀπὸ τὴν μητέρα του.

Καὶ ἦτο ἐξόχως συγκινητικαὶ αἱ στιγμαὶ τῶν ἐπισήμων ἡμερῶν τοῦ ἔτους, καθ' ἃς πατέρας καὶ παιδί, ἓν παρελθὸν καὶ ἓν μέλλον ζωῆς, ἀδελφώνοντο τόσον εἰς σκέψεις καὶ εἰς αἰσθήματα, ὥστε νὰ συνέρχωνται εἰς μακρότατα μυστικὰ συμβούλια καὶ νὰ σκέπτωνται καὶ νὰ ἀποφασίζουν καὶ νὰ ἀλληλοβοηθοῦνται εἰς τὰ δῶρα καὶ τὰς ἐκπλήξεις, τὰς ὁποίας ἑτοίμαζαν διὰ τὴν λατρευομένην κόρην καὶ τὸ ἀθῷον

παιδί, διὰ τὸ ὁποῖον αὐτὴ εἶχεν ἀνοίξει τὸν δρόμον τῆς χαρᾶς εἰς τὴν ζωὴν καὶ ὁ γέρων, τοῦ ὁποίου αὐτὴ εἶχε θερμάνει τὴν ψυχὴν μὲ αἴσθημα τὸ ὁποῖον δὲν εἶχε γνωρίσει ἕως τότε.

Τὴν ἡμέραν λοιπὸν ἐκείνην τῶν Χριστουγέννων τῶν Καθολικῶν εἶχαν συναντηθῆ εἰς τὴν τραπεζαρίαν ὀλίγον ἐνωρίτερον τοῦ συνήθους ὁ Ἡκλβίδης καὶ ὁ μικρὸς υἱός του συνενοημένοι ἀπὸ τῆς προτεραίας διὰ νὰ τοποθετήσουν καταλλήλως τὸ ὡραῖον πρὸς τὴν Ἄνναν δῶρον των τὸ ὁποῖον τοὺ, εἶχεν ἀπασχολήσει πολὺ κατὰ τοὺς τρεῖς τελευταίους μῆνας.

Ἦτο μία ἐλαιογραφία τοῦ Νίκου Μεμιδῶφ εἰς φυσικὸν μέγεθος,μία εἰκὼν ἡ ὁποία ἔφερε τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Bonnat τοῦ διασημοτέρου προσωπογράφου τῶν Παρισίων. Ὁ νέος κατ' ἀπαίτησιν τῆς μητρός του ἡ ὁποία δὲν εἶχε παρευρεθῆ εἰς τὸ στεφάνωμα του ὡς ὀλυμπιονίκου, εἶχε κάμει μίαν φωτογραφίαν μὲ τὸ ἔνδυμα τοῦ ἀθλητοῦ καὶ τὸν κότινον τῆς Ἄλτεως καὶ εἶχε στείλει ἓν ἀντίτυπον καὶ εἰς τὴν Ἄνναν. Αὐτῆς ἀντίγραφον ληφθὲν κρυφίως εἶχε σταλεῖ εἰς Παρισίους καὶ ὁ νέος ἀθλητὴς ὁλοζώντανος, μέσα εἰς τὸ πολυτελὲς πλαίσιον, τὸ ὁποῖον διάσημος ἐπίσης Παρισινὸς χαλκογράφος εἶχεν ἐπεξεργασθῆ ἀπὸ παλαιὸν χαλκόν, ἐγέμιζεν ὅλον τὸ ἑστιατόριον μὲ τὴν ὡραίαν καὶ εὐγενῆ μορφήν του καὶ μὲ τὸ ὑπερήφανον καὶ μεγαλοπρεπὲς παράστημά του.

Ἡ Ἄννα εἶχεν αἰσθανθῆ ἀληθῆ χαράν, ὅταν εὑρέθη ἐνώπιον τῆς ὡραίας μορφῆς τοῦ παιδικοῦ φίλου της καὶ μὲ θερμὰ λόγια πρὸς τὸν πατέρα καὶ θερμότερα φιλιὰ πρὸς τὸ παιδὶ ἐξέφρασε τὸν ἐνθουσιασμόν της ὄχι μόνον διὰ τὴν ἀπαραμίλλου τέχνης εἰκόνα, ἀλλὰ διὰ τὴν ἰδέαν, ἡ ὁποία τὴν εἶχεν ἐμπνεύσει.

Διότι ἡ Ἄννα εἶχεν αἰσθανθῆ μὲ τὸ γυναικεῖόν της ἔνστικτον ὅτι ὁ θαυμασμὸς καὶ ἡ ἀφοσίωσις τοῦ γέροντος Παλβίδου καὶ τοῦ μικροῦ δὲν ἦτο κοινὸν αἴσθημα,ἀλλὰ κάτι ἀνώτερον, κάτι ἀποκλειστικώτερον, ἓν εἶδος λατρείας, ἡ ὁποία ἔκαμνε καὶ τὸν ἕνα καὶ τὸν ἄλλον νὰ ὠχριοῦν, εὐθὺς ὡς ἐγίνετο λόγος διὰ τὸ μέλλον, εὐθὺς ὡς ἰδέα περὶ γάμου της ἀνεφέρετο. Τὸ παιδὶ μάλιστα μίαν ἢ δύο φορὰς μὲ δάκρυα εἰς τὰ μάτια τὴν εἶχεν ἐρωτήσει ἂν ὁ Νῖκος Μεμιδῶφ θὰ ἤρχετο γρήγορα. Καὶ εἰς τὴν ἀποφατικὴν ἀπάντησιν της εἶχεν ἐκφράσει τόσην ἐνθουσιώδη χαρὰν ὥστε ἠσθάνετο πόσον ὑπέφερεν, ὅταν ἐσκέπτετο τὸ μέλλον.

Διὰ τοῦτο μετὰ τὴν πρώτην συγκίνησιν διὰ τὸ δῶρον καὶ τὰ θερμὰ φιλήματά της πρὸς τὸ μικρὸν μὲ τὰ δάκρυα εἰς τὰ μάτια ἐψιθύρισεν εἰς τὸν πατέρα της : Τὸ μικρὸν αὐτὸ μοῦ ἔδωκε μεγάλο μάθημα αὐταπαρνήσεως, καὶ ὁρκίζομαι νὰ μὴν τὸ λησμονήσω.

Ὁ πατέρας της ἠσθάνθη τόσην εὐχαρίστησιν,ὅταν ἤκουσε τὰς ὀλίγας αὐτὰς λέξεις, ὥστε διὰ νὰ ἀποδώσῃ μέρος τῆς εὐτυχίας του εἰς τὸ μικρὸν εἶπε : Καὶ ἐγὼ διὰ νὰ σᾶς δείξω πόσον σᾶς εὐγνωμονῶ διὰ τὴν πρὸς τὴν κόρην μου ἀγάπην σας καὶ πόσον συμμερίζομαι τὰ αἰσθήματά της, σᾶς προσκαλῶ ἀπὸ τώρα εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ σᾶς προσφέρω εἰς τὸ σπίτι μου φιλοξενίαν ὅσον χρόνον θέλετε. Θὰ γείνωμεν ὀλίγον μία οἰκογένεια καὶ θὰ μένωμεν ὅλοι πλησίον τῆς Ἄννας εἴτε ἐδῶ, εἴτε ἐκεῖ, εἴτε μόνη εἶναι, εἴτε μὲ τὸ ἔξοχον ἐκεῖνο παληκάρι.

Ὁ μικρὸς ἀκράτητος ἐρρίφθη εἰς τὴν ἀγκάλην τοῦ κ. Δούαλ καὶ τοῦ ἐφιλοῦσε τὰ χέρια μὲ εὐγνωμοσύνην, ἐνῷ ἡ συγκίνησις τοῦ γέροντος, ὁ ὁποῖος ἐξησφάλιζε τὴν μόνην χαράν,ἡ ὁποία τοῦ ἔμενεν εἰς τὴν ζωὴν,ἐφαίνετο ἀπερίγραπτος.

Αἴφνης ἡ θύρα ἠνοίξεν καὶ ἡ Mrs Μαίη ἐνεφανίσθη συνοδευομένη ἀπὸ ἄνδρα νέον ἀκόμη, ἀλλ' ὁ ὁποῖος ἐφαίνετο ἀπὸ τὸ μακρὺ ἔνδυμά του ἱερεὺς διαμαρτυρόμενος. Καὶ οἱ δύο ἔφεραν ταξειδιωτικὰ φορέματα, μετὰ τοὺς πρώτους δὲ χαιρετισμοὺς ἡ Mrs Μαίη ἐσύστησε τὸν σύνοδόν της πρὸς τὸν Παλβίδην ὡς τὸν σύζυγόν της κ. Λάϊν.

Ἡ Mrs Λάϊν ἀνήγγειλεν ἀμέσως ὅτι, ἔφερε καὶ αὐτὴ δῶρα τῶν ἀπόντων φίλων καὶ καλάς, πολὺ καλὰς εἰδήσεις των.

Ὁ Δούαλ εἶχεν ὠχριάσει αἴφνης καὶ ἔβλεπε τὴν κόρην του ἀνήσυχος, ἐνῷ ἐκείνη μετὰ στιγμιαῖον ἐφύθημα τοῦ προσώπου ἀνέκτησεν ἀμέσως τὴν ἀταραξίαν της. Ἡ κ. Μεμιδῶφ εἶναι καλά; ἠρώτησεν ἀνήσυχος.

— Ἡ κ. Μύρτου εὑρῆκε τέλος τὸν δρόμον τῆς εὐτυχίας, εἶπεν ἡ Mrs Λάϊν.

— Δηλαδὴ τῆς ἄνοιξες ἐσὺ τὸν δρόμον αὐτόν, ἀγαπητή μου, εἶπεν ὁ Λάϊν μὲ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ὡραίας θεραπείας τοῦ συζύγου της. Εἴχετε θαυμασίαν ἰδέαν νὰ στείλετε τὴν Μαίην εἰς τὴν Κων)πολιν προσέθηκε.

Ὁ καϋμένος ὁ Μεμιδῶφ ἔγεινε τώρα ἀγνώριστος.

— Ὥστε ἐσώθη ὡρισμένως ἀπὸ τὴν ὑποχονδρίαν του, ἠρώτησεν ὁ Παλβίδης. Καὶ ἐσυνείθισεν εἰς τὴν μεταβολὴν τῆς ζωῆς καὶ εἰς τὸ κλῖμά σας καὶ εἰς τὰ ἔθιμα τοῦ τόπου σας ; Καὶ δὲν ἐνθυμεῖται πλέον τὴν Πόλιν, προσέθηκε στενάζων ὁ γέρων, ὁ ὁποῖος ἐνοσταλγοῦσε πολὺ συχνὰ μακρὰν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἔγειναν ὁ θετικώτερος καὶ ὁ ἐργατικώτερος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου, ἀπήντησεν ὁ Λάϊν ἐνθουσιασμένος. Ἡ Mrs Λάϊν παρ' ὀλίγον νὰ σκοτώσῃ τὸ σῶμα μὲ τὴν ἀπότομον καὶ ὀλίγον βιαίαν μεταβολὴν τῆς ζωῆς, μεθ'ἧς ἐπελήφθη τῆς ψυχιατρικῆς θεραπείας του. Ἐγὼ τοὐλάχιστον ὅταν τοὺς ὑπεδέχθην εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην δὲν εἶχα καὶ μεγάλας ἐλπίδας. Ἀλλ' αἱ γυναῖκες, φίλοι μου, κρύπτουν θησαυροὺς μαγικῶν φαρμάκων εἰς τὴν μεγάλην ψυχήν των. Ὁμολογῶ, ὅτι δέκα ἔτη τώρα, ὅπου ἐπαγγέλλομαι τὸν ρήτορα τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὅπου ἀφιερώθην εἰς τὴν βοήθειαν καὶ σωτηρίαν τῶν ὁμοίων μου, οὐδέποτε εἶχα τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἐπιτελέσω ἕνα τοιοῦτο θαῦμα, μεθ' ὅλους τοὺς ρητορικοὺς θριάμβους μου καὶ τὴν ἀκαταγώνιστον ἐπιβολήν, ὅπου, ὡς λέγουν ἐξασκῶ πρὸς τοὺς ὀπαδούς μου. Mrs Δούαλ, εἶπεν ὁ ἱεροκῆρυξ, εἰξεύρω, ὅτι εἶσθε ἐπίσης θαυματουργός, καὶ ἔδειξε τὸ μικρὸν μὲ τὸ βλέμμα, ἀλλ' ὑπάρχει κάτω ἐκεῖ κάποιος ἀσθενής, ὁ ὁποῖος θα εἶχεν ἀνάγκην τῶν μαγικῶν φαρμάκων σας. Ἡ Mrs Λάϊν ἔδωκε τὸ φῶς εἰς ἕνα ἄστρον τὸ ὁποῖον ἔδυε πλέον· σεῖς, ἡ ὁποία εἶσθε νεωτέρα της, ἔχετε καθῆκον νὰ μὴ ἀφίσετε νὰ σβύσῃ ἕνα ἄστρον πρώτης δυνάμεως,τὸ ὁποῖον ἀνέτειλεν εἰς τὸν ἀστερισμόν σας.

Ἡ Ἄννα μὲ φωνὴν ὀλίγον τρέμουσαν, ἀπήντησεν :

—Σᾶς εὐγνωμονῶ, φίλοι μου, διὰ τὸ μάθημα, τὸ ὁποῖον μοῦ δίδετε καὶδιὰ τὸ καλὸν,τὸ ὁποῖον ἐκάμετε εἰς τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς ὁποίους, μετὰ τὸν πατέρα μου, ἀγαπῶ περισσότερον εἰς τὸν κόσμον καὶ τοὺς ὁποίους ἐν τούτοις, χωρὶς νὰ τὸ θέλω, παρ' ὀλίγον νὰ κάμω ἐγὼ πολὺ δυστυχεῖς. Ἐγνώριζα τὴν ἐντελῆ θεραπείαν τοῦ κ. Μεμιδῶφ, διότι ἡ σύζυγός του μοῦ ἀνήγγειλε πρὸ ἡμερῶν τὴν μεγάλην εἴδησιν. Ὁ πατέρας μου, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε πάντοτε κάθε πηγὴ μεγάλης καὶ εὐγενοῦς χαρᾶς δι' ἐμέ, ἐφρόντισεν ὥστε ἡ ἐπιχείρησις τῶν ἀνθρακορυχείων τῶν Μεμιδῶφ καὶ υἱοῦ, τὴν ὁποίαν ὁ Νῖκος διευθύνει πρὸ ἓξ μηνῶν, νὰ ἐξασφαλισθῇ τόσον, ὥστε, ὡς μοῦ γράφει ἡ φίλη μου, ὁ υἱός της εἶναι ἀνεξάρτητος πλέον οἰκονομικῶς, ὅσον καὶ ἐγώ. Διὰ τὴν τέλεσιν τῶν γάμων μας ὁ Νῖκος Μεμιδῶφ, εἶχε θέσει τὸν ὅρον αὐτόν. Ἐγὼ εἶχα ὀνειρευθῆ νὰ συμπληρώσω ἐδῶ τὰς ἀρχαιολογικάς μου σπουδάς....νὰ δοκιμάσω περισσότερον τὰ αἰσθήματά μου. Ἀλλὰ μετὰ τοὺς λόγους σου, φίλε μου, νομίζω, ὅτι ἔχω νὰ κάμω κάτι καλλίτερον. Μίστερ Λάϊν, ἐὰν κατὰ τὸ δόγμα σας ἠμπορῆτε νά τελέσητε τοὺς γάμους μου δι' ἀντιπροσώπου τώρα ἀμέσως, συνεννοούμενος τηλεγραφικῶς μετὰ τοῦ Νίκου Μεμιδῶφ εἶμαι ἐντελῶς πρόθυμος. Θὰ εἶναι τὸ Χριστουγεννιατικὸν δῶρόν μου πρὸς τὸν εὐγενῆ καὶ τόσον ἄξιον τῆς ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης μου φίλον μου.

Ὁ Δούαλ, τρελλὸς ἀπὸ χαράν, ἔτρεξε μὲ τὰς ἀγκάλας ἀνοικτὰς πρὸς τὴν κόρην του. Εὖγε, παιδί μου ! Νὰ ζήσετε. Πηγαίνω ἐγὼ μόνος μου εἰς τὸ τηλεγραφεῖον ἀμέσως. Ὁ κ. Ἀλεξάνδερ θὰ δεχθῇ βεβαίως νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ τὸν γαμβρόν· τρέχω ἀμέσως.

—Ἀφήσατε νὰ κάμω ἐγὼ τὸ τηλεγράφημα,εἶπεν ἡ κόρη.

Ὁ πατέρας της ἔτρεξε καὶ ἔφερε τὰ ἀνκαῖα πρὸς γραφήν. Ἰδοὺ πῶς συνετάχθη τὸ τηλεγράφημα :

Νῖκον Μεμιδῶφ

Division Strut. 177. Σικάγον.

Ἔλθετε εἰς τηλεγραφεῖον ἀμέσως μὲ μάρτυράς σας, διὰ γάμον, δίδων πληρεξουσιότητα εἰς ἐνταῦθα πρεσβευτὴν κ. Ἀλεξάνδερ Κύριος καὶ Κυρία Λάϊν ἱερουργοῦν. Μετὰ τὸν γάμον ἀναχωρήσατε ἀμέσως εἰς Ἀθήνας, διὰ νὰ ἀρχίσωμεν τὸ ἔτος μαζῆ. Ὁ μικρὸς Παλβίδης θὰ μένῃ μαζῆ μας.

Ἄννα

Τὸ τηλεγράφημα ἀνεγνώσθη μεγαλοφώνως ἀπὸ τὸν Λάϊν, Ὁ μικρὸς Παλβίδης, ὁ ὁποῖος εἶχε κρυφθῆ ὀπίσω ἀπὸ τὴν Mrs Λάϊν καὶ ἐσκούπιζε τὰ δάκρυά του, ἔτρεξε νὰ ἴδῃ ἐὰν ἡ τελευταία παράγραφος ὑπῆρχε πραγματικῶς. Τότε μὲ σοβαρότητα ὀλίγον ἀσυμβίβαστον διὰ τὴν ἡλικίαν του ἔτρεξεν εἰς τὸν πατέρα του, ὁ ὁποῖος κάτωχρος παρηκολούθει τὰ λεγόμενα, χωρὶς οὔτε λέξιν νὰ εἰπῇ : Τὸ μισὸ ἔτος μαζῆ σας καὶ τὸ μισὸ μαζῆ των, πατεράκη μου, εἶπε.

ΤΕΛΟΣ

ΟΔΗΓΙΑΙ ΠΡΟΣ ΜΙΑΝ ΣΥΖΥΓΟΝ

(Ἐκ τῶν τῆς Κας Burton).

Προσπάθησε ὁ σύζυγός σου νὰεὕρῃ εἰς σὲ σύντροφον,φίλην, σύμβουλον πιστήν, ὥστε νὰ μὴ στερῆται τίποτε ἐν τῷ οἴκῳ του. Προσπάθησε ἐπίσης νὰ εὕρῃ εἰς τὴν γυναῖκα, πᾶν ὅ,τι αὐτὸς καὶ πολλοὶ ἄνδρες φαντάζονται δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ εἰς ἄλλας οὕτως ὥστε νὰ μὴ ζητῇ τίποτε ἐκτὸς τοῦ οἴκου του. Ἔσο προσεκτικὴ νοσοκόμος, ὅταν ἀσθενῇ ὥστε ποτὲ νὰ μὴ στενοχωρῆται διὰ τὴν κατάστασιν τῆς ὑγείας του ἄνευ σοβαρᾶς τινος αἰτίας.

Κατάστησε τὸν οἰκόν σου ἀναπαυτικόν.

Ὅσον μικρὸς καὶ ἂν εἶνε οὗτος καὶ πτωχὸς δύναται πάντοτε νὰ ὑπάρχῃ κάποια εὐπρέπεια καὶ χάρις ἐντὸς αὐτοῦ. Ἐν γένει οἱ ἄνδρες αἰσχύνονται δι' ἕνα πτωχικὸ οἶκον, ἑπομένως προτιμοῦν τὴν λέσχην.

Φρόντιζε πολὺ διὰ τὰς προσωπικάς του ἀναπαύσεις· ἐπέτρεπε τὸ καπνίζειν, ἢ ἄλλο τι, διότι ἐὰν σὺ ἀπαγορεύεις τοῦτο, οὐδεὶς ἄλλος δύνκται νὰ τὸ ἐπιτρέψῃ.

Προσπάθησε νὰ ἦσαι εὔθυμος καὶ ἑλκυστική, καὶ συνάθροιζε πέριξ αὐτοῦ συγγενεῖς καὶ φίλους, καὶ τοιούτου εἴδους κοινωνίαν οἵα ἁρμόζει εἰς αὐτόν.

Μόρφωνε καὶ ἀνάπτυσσε τὸν ἑαυτόν σου παντοιοτρόπως, οὕτως ὥστε νὰ δύνασαι νὰ λαμβάνῃς μέρος εἰς τὰς ἐνασχολήσεις του, καὶ νὰ συμβαδίζῃς μὲ τὰς περιστάσεις.

Ἔσο ἑτοίμη νὰ τὸν ἀκολουθήσῃς ἔστω καὶ ἐὰν εἰδοποιήθης περὶ τούτου πρὸ μιᾶς μόνον ὥρας, καὶ νὰ κακοπεράσῃς ὡς ἀνήρ.

Μὴ προσπαθῇς νὰ κρύπτῃς τὴν ἀγάπην σου πρὸς αὐτόν, ἀλλὰ νὰ τοῦ δεικνύῃς ταύτην εἰς πᾶσαν πρᾶξιν.

Ποτὲ μὴν ἀρνεῖσαι ὅ,τι σοῦ ζητεῖ.

Διατήρει ἐπιφύλαξιν καὶ λεπτότητά τινα, ἐνώπιόν του. Ἐξακολούθησε τὸν ρομαντισμὸν τοῦ μηνὸς τοῦ μέλιτος ἢ ἐν τῷ οἴκῳ ἢ ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ἐνταυτῷ μὴ φέρῃς σεμνοτύφους διστασμούς, οἵτινες μόνον ἀηδίαν προξενοῦν,καὶ δὲν δεικνύουν ἀληθῆ μετριοφροσύνην.

Μὴ παρκμελῇς τὸ ἐξωτερικόν σου, ἀλλὰ προσπάθησε νὰ φαίνεσαι καθὼς πρέπει καὶ εὐπρεπῶς ἐνδεδυμένη, ἵνα εὐχαριστῇς τοὺς ὀφθαλμούς του.

Αἰφνιδίως ἐμψύχωνε τὸ ἐνδιαφέρον του διὰ τὸν κόσμον: Λάμβανε μέρος εἰς ὅ,τι τὸν ἐνδιαφέρῃ. Ἐκείνη ἡ γυνὴ εἶνε εὐχάριστος ἡ προσπαθοῦσα νὰ μανθάνῃ τί ἐνδιαφέρει τὸν σύζυγόν της. Καὶ ἐὰν ἀκόμη ἀρέσκεται εἰς τὸ νὰ φυτεύῃ γογγύλια, δέον νὰ προσπαθῇ ἡ σύζυγος νὰ ἔχῃ ἰδέαν τινὰ περὶ αὐτῶν.

Μὴν ἐμπιστεύου ποτὲ τὰ οἰκογενειακὰ σου ζητήματα εἰς τὰς φίλας σου. Κρύπτε ἀπὸ ὅλους τὰ σφάλματά του καὶ ὑπερασπίζου αὐτὸν εἰς πᾶσαν δυσκολίαν, καὶ δυστυχίαν.

Ποτέ μὴν ἐπιτρέπῃς εἰς κανένα νὰ ὁμιλῇ περὶ αὐτοῦ ἄνευ σεβασμοῦ ὅταν εὑρίσκεσκι παροῦσα. Καὶ ἐὰν τοῦτο συμβῇ ἔξελθε τοῦ δωματίου, ἀδιάφορον ἐὰν τὸ τοιοῦτον σοῦ εἶνε δύσκολον.

Ποτὲ μὴν ἐπιτρέπῃς εἰς κανένα νὰ σοῦ διηγηθῇ τι περὶ αὐτοῦ, ἰδίως περὶ τῆς διαγωγῆς του, ὅσον ἀφορᾷ πρὸς τοὺς ἄλλους.

Ποτὲ μὴν ἐπιθυμῇς νὰ μὴ πράξῃ τι παραδείγματος χάριν, νὰ ἐπισκεφθῇ τινα, τὸν ὁποῖον ἰδιαιτέρως ἀποστρέφεσαι. Ἔχε ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸν σύζυγόν σου, καὶ λέγε του κάθε τι, ἐκτὸς τὸ μυστικὸν ἄλλου προσώπου.

Μὴν ἐνοχλῇς αὐτὸν μὲ τὰ θρησκευτικά· ἔσο σὺ εὐλαβὴς πρὸς τὴν θρησκείαν, δίδουσα οὕτω εἰς αὐτὸν καλὸν παράδειγμα.

Προσπάθησε νὰ ζῇς σοβαρῶς καὶ μετὰ ζέσεως.

Προσεύχου καὶ πράττε πᾶν ὅ,τι δύνασκι ὑπὲρ αὐτοῦ ἐν ἀγνοίᾳ του. Τέλος προσπάθησε ἵνα ὁλόκληρος ὁ βίος σου εἶναι τοσοῦτον ἐνάρετος, ὥστε νὰ ἐπιφέρῃ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ ἐπ' αὐτοῦ.

Ποτὲ μὴν ἀνοίγῃς τὰς ἐπιστολάς του, ὥστε νὰ φαίνεσαι περίεργος περὶ οἱουδήποτε πράγματος, ὅπερ ἐκεῖνος δὲν θέλει νὰ σοῦ ἀνακοινώσῃ.

Ποτὲ μὴν παρεμβαίνῃς μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του.

Φρόντισε ἵνα εὑρίσκεται εἰς καλὰς σχέσεις μετ' αὐτῶν καὶ ἔσο πρόθυμος δι' ὅ,τι ἐπιθυμεῖ νὰ πράττῃ ὑπὲρ αὐτῶν.

Φέρου πρὸς αὐτοὺς μὲ πρακότητα (ἐνόσῳ σοῦ τὸ ἐπιτρέπουν) ὡς νὰ ἦσαν ἰδικοί σου.

(Κατὰ τὸ ἀγγλικὸν) **Μαίρη Ν. Ἀναιρο ύση**

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ

ΟΙΚΟΚΥΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

1899 ΚΑΙ 1900

Τὸ ἱστορικὸν τῆς ἱδρύσεως τῆς σχολῆς αὐτῆς καὶ τῆς λειτουργίας της κατὰ τὰ ἔτη 1897 καὶ 1898 ἐξεθέσαμεν ἤδη εἰς τὴν λογοδοσίαν τῆς «Ἑνώσεως τῶν Ἑλληνίδων» τῶν ἐτῶν 1897 καὶ 1898.

Εἰς τὴν σημερινὴν ἔκθεσιν ἡμῶν περιλαμβάνεται ἡ λογοδοσία τῶν ἐτῶν 1899 καὶ 1900, ἡ ὁποία παρουσιάζει τοῦτο τὸ ἰδιαιτέρως ἀξιοσημείωτον, ὅτι μεθ' ὅλην τὴν ὑλικὴν ἀνεπάρκειαν τῶν πόρων τῆς Σχολῆς, τὸ ἔργον προώδευσε τόσον ἁλματικῶς, ὥστε τὰ τρία τέσσαρα δωμάτια, τῆς ὁδοῦ Νίκης, ὅπου ἔγειναν τὰ ἐγκαίνια τῆς συστάσεως τῆς Σχολῆς, νὰ διαδεχθῇ εἰς τόσον ὀλίγον χρονικὸν διάστημα μέγαρον εὐρύχωρον καὶ εὐάερον, περιλαμβάνον σήμερον ἑξαπλάσιον ἀριθμὸν τῶν μαθητριῶν, αἵτινες εἶχαν ἐγγραφῇ κατ' ἀρχὰς εἰς αὐτό.

Τόσον μεγάλη ὑπῆρχεν ἡ ἀνάγκη ἱδρύσεως τοιαύτης σχολῆς, ὥστε, ἐὰν οἱ πόροι καὶ τὰ μέσα μᾶς ἐπέτρεπαν νὰ ἐπεκτείνωμεν τὸν κύκλον τῶν ἐργασιῶν μας, ὄχι διακόσιαι τριάντα μαθήτριαι, ὅσαι εἶναι αἱ ἐγγεγραμμέναι σήμερον εἰς τὸ μαθητολόγιόν μας, ἀλλὰ καὶ πεντακόσιαι καὶ χίλιαι τοιαῦται θὰ ἠκολούθουν μαθήματα εἰς αὐτήν.

Φυσικὰ ἡ αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθητριῶν μᾶς ἐπέβαλεν ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτους τὴν αὔξησιν τῶν δαπανῶν, εἰς τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ἐνῶ τὸ 1898 αἱ δαπάναι τῆς σχολῆς εἶχον ἀνέλθει κατὰ τὴν δημοσιευθεῖσαν λογοδοσίαν μας εἰς δρ. 2,136,507, κατὰ τὸ 1899 αἱ δαπάναι αὐτῆς ηὐξήθησαν εἰς δρ. 3,760.75, τὸ 1900 εἰς δρ. 11.081 καὶ 85 καὶ τὸ 1901 ἐκ τοῦ ἤδη καταρτισθέντος προϋπολογισμοῦ αἱ δαπάναι θὰ ὑπερβοῦν τὰς 24,000.

Ὅτι δὲ ἐβαίνομεν πάντοτε μετὰ φειδοῦς, ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ὅτι κατὰ τὸ 1889, ἐνοικιάσαμεν οἴκημα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σκούφου μὲ ἐνοίκιον δρ. 160 τὸν μῆνα, τὸ ὁποῖον μετὰ δύο μῆνας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων ἠναγκάσθημεν νὰ ἐπενοικιάσωμεν καὶ ζητήσωμεν εὐρύτερον τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀγχέσμου ἀρ. 7 μὲ ἐνοίκιον ἀρχικῶς δρ. 250 τὸν μῆνα καὶ διὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος 270, τόσον μᾶς ἐπεβλήθη τὸ πλῆθος τῶν μαθητριῶν αἱ ὁποῖαι ἔσπευσαν ὄχι μόνον ἐξ Ἀθηνῶν ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ ἀπὸ τὴν δούλην Ἑλλάδα νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὴν σχολήν μας.

Καὶ ἐνῶ διὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς σχολῆς τὴν μὲν διεύθυνσιν αὐτῆς εἶχον αἱ ἔφοροι κυρίαι τοῦ Συμβουλίου, μὲ οἰκονόμον μόνον μισθοδοτουμένην μὲ μισθὸν δρ. 45 τὸν μῆνα, βραδύτερον κατὰ τὸ ἔτος 1900 ἠναγκάσθημεν νὰ προσλάβωμεν διευθύντριαν μὲ μισθὸν ἐκ δρ. 80 κατὰ μῆνα, εἰς ἣν ἀνετέθη καὶ ἡ διδασκαλία τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης.

Ἀλλὰ καὶ τὸ λοιπὸν διδάσκον προσωπικὸν ἐδέησε νὰ αὐξηθῇ αἰσθητῶς. Εἰς τρόπον ὥστε ἀντὶ τῆς μιᾶς διδασκάλου τῆς Κοπτικῆς καὶ Ραπτικῆς Φορεμάτων, προσελήφθη καὶ ἄλλη ἰσόβαθμος αὐτῆς, ἀντὶ τῆς μιᾶς βοηθοῦ προσελήφθησαν τρεῖς εἰς αὐτὰς δὲ καὶ μία διδασκάλισσα ἀσπρορρούχων.

Ἐπίσης προσελήφθη εἰδικὸς διδάσκαλος τῆς Διπλογραφίας ἀπὸ τοῦ ἔτους 1899 ὁ κ. Ἀραβαντινὸς, καθηγητὴς τῆς Βιοτεχνικῆς Ἀκαδημίας, ὁ κ. Λάντζας τῆς ἰχνογραφίας καὶ ζωγραφικῆς καὶ διδασκάλισσα τῆς πιλοποιίας, ἡ κ. Ἀαρὼν, τῆς ἀγγειοπλαστικῆς ἡ δις Σκούφου τοῦ σιδηρώματος ἡ Ἑλένη Δημητρίου μάγειρος δὲ δεξιὸς τῆς μαγειρικῆς τέχνης ὁ Π. Χριστόπουλος.

Τὸ μάθημα τῶν τεχνητῶν ἀνθέων ἐδίδαξε καὶ κατὰ τὰ δύο αὐτὰ ἔτη, εὐγενῶς προσφερθεῖσα, δωρεὰν ἡ κ Ἀθηνᾶ Μοντούρη, τὸ τῶν γαλλικῶν καὶ τῆς ἀριθμητικῆς ἐπίσης δωρεὰν ἡ γραμματεὺς τοῦ τμήματος δις Εἰρήνη Νικολαΐδου, ἥτις ἔχει ἀφοσιωθῇ εἰς τὸ ἔργον μετὰ μεγίστης αὐταπαρνήσεως

Τὸ θρησκευτικὸν μάθημα ἀνέλαβε, τῇ εἰσηγήσει τοῦ Σ. Μητροπολίτου Ἀθηνῶν, ὁ ἀρχιμανδρίτης κ. Δουληγέρης, ἱεροκήρυξ ἐκ τῶν μᾶλλον διακεκριμένων, ὅστις συνετέλεσεν εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ θρησκευτικὴν τῶν μαθητριῶν μόρφωσιν διὰ τοῦ εὐγενοῦς ζήλου καὶ τῆς αὐταπαρνήσεως, μεθ' ἧς διέθεσε τὰς πολιτίμους ὥρας του ὑπὲρ τῆς Σχολῆς.

Μαθήτριαι τῆς σχολῆς κατὰ μὲν τὸ ἔτος 1899 ἐνεγράφησαν περὶ τὰς 100, περὶ δὲ τὸ 1900 περὶ τὰς 140. Αἱ περισσότεραι εἰς τὸ μάθημα Κοπτικῆς καὶ ραπτικῆς φορεμάτων τὸ ὁποῖον θεωροῦσιν ὡς τὸ πλέον ἐπικερδὲς καὶ προσοδοφόρον. Δέκα πέντε αὐτῶν ἠκολούθησαν καλλιτεχνικὰ μαθήματα ἰσάριθμοι περίπου μαγειρικὴν ὡς καὶ ἀριθμὸς μαγειρισσῶν καὶ κυριῶν, αἱ ὁποῖαι προσήρχοντο ἐκτάκτως εἰς τὸ μάθημα τῆς μαγειρικῆς.

Τὸ μάθημα τοῦ σιδηρώματος ἠκολούθησαν περίπου ὅλαι αἱ μαθήτριαι, ἐναλλὰξ ἀσχολούμεναι εἰς αὐτὸ δύο ἕως τρεῖς ὥρας τὴν ἑβδομάδα ἑκάστη.

Πτυχιοῦχοι μαθήτριαι.

Αἱ πρῶται μαθήτριαι τῆς σχολῆς, αἱ προσελθοῦσαι εἰς διπλωματικὰς ἐξετάσεις κατὰ τὸ ἔτος 1900, τὸ τρίτον δηλαδὴ ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως αὐτῆς ἦσαν αἱ δες Αἰκατερίνη Πρωτοπαπᾶ, Μαρία Ὀλυμπίου καὶ Κριτάκη. Καὶ αἱ τρεῖς ἔλαβον δίπλωμα Κοπτικῆς καὶ Ραπτικῆς φορεμάτων μὲ βαθμὸν ἄριστα. Ἀποσυρθεῖσαι τῆς σχολῆς ἵδρυσαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ ἐργοστάσιον ραπτικῆς, τὸ ὁποῖον ἐπὶ διετίαν ἤδη λειτουργεῖ ἐπιτυχῶς.

Αἱ κατὰ το σχολικὸν ἔτος 1900—901 συμπληρώσασαι τὴν τεχνικήν των μόρφωσιν ἐξητάσθησαν τὸν Μάϊον τοῦ 1901, εἰς τὴν λογοδοσίαν τοῦ ὁποίου θὰ περιληφθῇ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεως καὶ τούτων.

Τὰς ἐξετάτεις τῆς σχολῆς ἐτίμησαν ἑκάστοτε ἥ τε Α. Μ. ἡ Βασίλισσα, Ὑψηλὴ Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως, ὡς καὶ ἡ Α. Β. Υ. ἡ Πριγκήπισσα Σοφία, ἀντιπρόεδρος αὐτῆς, ὁ ἑκάστοτε ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, τὰ προεδρεῖα τῆς Ἑνώσεως καὶ ἐπίλεκτα μέλη τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας

(Ἕπεται συνέχεια).

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Μ. Κ. Β. Ζαγαζίγ. Καλὴ ἐπιστολή σας μὲ φρ. χρ. 60 ἐλήφθη. Σᾶς εὐγνωμονῶ ἀπείρως διὰ τὴν εὐγενῆ φροντίδα ἣν καταβάλλετε. Εἰς τὸ μέλλον δύνασθε νὰ καταβάλλετε τὸ εἰσπραττόμενον ποσὸν εἰς τὸ αὐτόθι ταχυδρομεῖον, διότι ὑπάρχει σύμβασις ταχυδρ. ἐπιταγῶν καὶ λαμβάνονται τὰ χρήματα ἀσφαλῶς. Καὶ πάλιν θερμὰς εὐχαριστίας. Καν Ε. Δ. Λίγιον Βεβαίως ἡ Ἐπαγγελματικὴ καὶ Οἰκοκυρικὴ Σχολὴ ἐξακολουθεῖ νὰ δέχεται παραγγελίας πίλων

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

ΤΟ ΜΟΥΣΙΚΟ ΚΟΥΤΙ

Ὅταν στὸ τέλος τοῦ φθινόπωρου γυρίζω γιὰ τὸ κυνήγι στὸ Invigny, τὴν πατρίδα μου, πηγαίνω συχνὰ καὶ περνῶ ἕνα δύο ὥρες στὸ θεῖό μου Λεσοδέλ, Ἂν καὶ εἶμαι ὁ μοναδικὸς κληρονόμος του, ἡ βίζιτές μου δὲν ἔχουνε κανένα σκοπὸ συμφέροντος γιατὶ ξέρω πρὸ καιροῦ πῶς ὁ θεῖός μου ἔχει διαθέσει τὴν περιουσία του. Ὄχι· πηγαίνω καὶ τὸν βλέπω γιατὶ μὲ διασκεδάζει καὶ βρίσκω σ' αὐτὸν τὸν τύπο τῶν ἰδιοτρόπων ἐπαρχιωτῶν, οἱ ὁποῖοι ὅσο πᾶνε καὶ ἐκλείπουνε.

Ὁ θεῖός μου. Μιχαὴλ Λεσοδὲλ ἦτανε ἄλλοτε φαρμακοποιὸς στὸ Invigny. Ὅταν ἦτανε πενῆντα χρόνων ἄφησε τὸ φαρμακεῖό του καὶπῆγε καὶ κάθισε σ' ἕνα ἀρχαῖο σπίτι στὴν ἐπάνω πόλη, περιτριγυρισμένο ἀπὸ ἕνα κῆπο μὲ γέρηκα δέντρα καὶ μὲ πρασινισμένα ἀγάλματα. Τὸ σπίτι ἦτανε ἐπιπλωμένο μὲ ἔπιπλα ὅλων τῶν ἐποχῶν, καὶ παντοῦ στοὺς τοίχους ἐπάνω στὶς κονσόλες καὶ τὰ τραπέζια ἔβλεπε κανεὶς πράματα ποῦ θύμιζαν τὸ ἀρχαῖο ἐπάγγελμα τοῦ θείου. Ἀνάμεσα στὰ διάφορα αὐτὰ ἐνθυμήματα ζοῦσε ὁ κ. Λεσοδὲλ χωρὶς κανένα σκοπὸ καὶ καμμιὰ ἐπιθυμία μαζῆ μὲ μιὰ γρηὰ ὑπηρέτρια. Ἦτανε τέλειος τύπος ἐπαρχιώτου εὐχαριστημένου ἀπὸ τὸν ἑαυτό του. Μὲ τὴν πρόφασι πῶς εἴκοσι χρόνια πουλοῦσε φάρμακα καὶ ὅτι εἶχε γνώσεις βοτανικῆς, εἶχε ἐκλεχθῆ μέλος τοῦ Ἐπιστημονικοῦ συλλόγου τῆς Invigny.

***

Ἕνα βράδυ ποῦ τρώγαμε στὸ σπίτι του, παρατήρησα πάνου στὸ τραπέζι ἕνα ἀπὸ τὰ μαγικὰ κουτιά, ποῦ κάνουνε στὴν Ἑλβετία καὶ τὰ ὁποῖα ἅμα πιέσῃς ἕνα κρυμμένο κουμπὶ κοντὰ στὸ σκέπασμα ἀρχίζουνε καὶ παίζουνε μουσικήν.

— Ἔχεις λοιπόν, θεῖέ μου, ἕνα μουσικὸ κουτί; εἶπα, ζητῶντας μηχανικῶς τὸ κουμπὶ γιὰ νὰ τὸ κάμω ν' ἀρχίσῃ νὰ παίζῃ.

Ὁ Μιχαὴλ Λεσοδὲλ μοῦ ἔπιασε τὸ χέρι:

— Ὄχι, εἶπε, μὴν πιέζῃς τὸ κουμπί, ὁ μηχανισμὸς εἶνε χαλασμένος ...

Ἔπειτα ἐπρόσθεσε μὲ ὕφος ἐπίσημον καὶ αἰσθηματικὸν συγχρόνως

— Αὐτὸ τὸ κουτὶ τὸ ἔχω ἀπὸ τὴ μακαρίτισα τὴ θεᾶ σου ... Ὁ Θεὸς νὰ τὴν συχωρέσῃ, ἂν καὶ τόσο μὲ βασάνισε σ' αὐτὸν τὸν κόσμο!...

— Πῶς; εἶπα, νόμιζα πῶς εἴσαστε πρότυπα συζύγων, καὶ ὅτι ζούσατε πολὺ ἁρμονικά.

— Κάτὰ τὸ φαινόμενον, ναί... φυλαγόμαστε νὰ δείξουμε στὸν κόσμο τὰ μυστικὰ τῆς ἰδιαίτερης ζωῆς μας, ἀλλ' ἡ ἀλήθεια εἶνε πῶς ποτὲ δὲν εἴμαστε σύμφωνοι. Εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένος ποῦ αὐτὴ ἡ μουσικὴ χάλασε, μοῦ θυμίζει πολὺ δυσάρεστες σκηνές. Εἶνε ἡ αἰτία ποῦ ἡ συζυγικὲς σκηνὲς διαρκέσανε τόσα χρόνια. Καὶ ἐπειδὴ τὸ ἐρωτηματικὸ βλέμμα μου ἐξέφραζε μεγάλη περιέργεια, ὁ θεῖός μου Λοσεδὲλ, ἀφοῦ ἐτελείωσε τὸν καφφέ του, ἐξηκολούθησε:

— Ξέρεις ἴσως, ὅτι ἡ θεία σου ἦτανε κόρη τοῦ προκατόχου μου. Εἶχε γιὰ προῖκα τὰ κεφάλαια τοῦ φαρμακείου καὶ τὴν πελατεια εἰς τρόπον ὥστε μαζῆ μὲ τὸν γάμο αὐτό, ἀπόχτησα καὶ ὅλους τοὺς πελάτας τοῦ φαρμακειου, τὸ ὁποῖο ἔκανε καλὲς δουλειές. Καὶ ὅμως δὲν ἦτανε μονάχα γάμος ἀπὸ συμφέρον. Κατὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, ἡ θειά σου δὲν ἦτο ἄσχημη· εἶχε καλοὺς τρόπους καὶ διαβολικὴ ὡμορφιά. Ἤμουνα λοιπὸν ἀρκετὰ ἐρωτευμένος μαζῆ της καὶ αὐτὴ δὲν ἐφαινετο ἀδιάφορος. Ἀμέσως μετὰ τὴν τελετὴν τοῦ γάμου, ἐκάμαμε καθὼς ἦτανε συνήθεια, τὸ ταξείδι τοῦ γάμου μας, καὶ πήγαμε νὰ περάσουμαι τρεῖς ἑβδομάδες εἰς τὴν Ἑλβετια. Μιὰ ἡμέρα ποῦ ἤμαστε στὴν Βέρνη, εἶδε αὐτὸ τὸ κουτὶ στὴν βιτρινα ἑνὸς μαγαζειοῦ. Τὸ πωράδοξο τοῦ μηχανισμοῦ τὴν διεσκέδασε, ἐνθουσιάστηκε μὲ τὴν ἀνακάλυψη αὐτὴ, ἡ ὁποια ἦτανε πολὺ νέα. Ἐπειδὴ ἤμουνα, ὡς νειόπαντρος, ἕτοιμος νὰ εὐχαριστήσω καὶ τὴν μικρότερη ἰδιοτροπια της ἀμέσως, ἠγόρασα τὸ μουσικὸ κουτὶ καὶ τὸ βράδυ, στὴν κάμαρά μας στὸ ξενοδοχεῖο, περάσαμε μιὰ ὥρα πολὺ εὐχάριστα ἀκούοντας τὸ ὄργανο αὐτὸ ποῦ μᾶς ἔπαιζε «Τὰ τελευταῖα ῥόδα τοῦ καλοκαιριοῦ». Ἦτανε ἡ ὡραιότερη φάσις τῆς σελήνης τοῦ μέλιτος, ἡ ὁποια δὲν βάσταξε πολύ. Ὅπως ἀπὸ διαφόρους ἀτμοσφαιρικοὺς λόγους τὸ μέλι γινεται ξύδι, μόλις γυρισαμε στὸ Invigny ἡ ἀμοιβαια μας ἀγάπη, ἔγινε ἀντιπάθεια πολὺ μνγάλη. Ἡ κυρια Λεσοδὲλ ἦτανε ἕνα κακομαθημένο παιδὶ ἀνυπότακτο εἰς ὅλα, εἶχε τὸ πνεῦμα τῆς ἀντιλογιας, ἐνῷ δὲν ὑπέφερενὰ τῆς ἀντιλέγουνε ποτέ. Ἐγὼ δὲν ἐννοοῦσα νὰ σέβεται τὴν συζυγικήν μου ἐξουσιαν καὶ δὲν τῆς χάριζα τιποτα. Κάθε μέρα καὶ τὸ ἐλάχιστο πράμα ἐγινουνταν αἰτια καυγάδων καὶ μὲ διαβολικὴ λεπτότητα μοῦ ἔρριχνε πάντα τὸ ἄδικο ἐμένα, παραδειγματος χάρη, ἀγαπῶ τὰ αὐγὰ καμωμένα μὲ ὅλους τοὺς τρόπους ἐκτὸς ἀπὸ τηγανιτὰ μὲ σκοτάκια, τὸ ἤξερε πολὺ καλά, πιστεύεις λοιπὸν ὅτι κάθε παρασκευὴν ἔβλεπα νὰ παρουσιάζεται στὸ τραπέζι αὐτὸ τὸ φαΐ; Τὸ ἔτρωγα χωρὶς νὰ πῶ λέξιν διατὶ δὲν ἤθελα νὰ κάνω καυγάδες μπροστὰ στοὺς ὑπηρέτες,τὸ βράδυ ὅμως μόλις εἴμαστε μόνοι δὲν μοῦ ἦτανε δυνατὸν νὰ κρατηθῶ πλέον καὶ ἡ φιλονικεία ἄρχιζε.

***

Γιὰ νὰ μὴ σοῦ τὰ πολυλογῶ ἡ ζωὴ εἶχε κανταντήσει ἀνυπόφορη ὅπου τέλος ἔχασα τὴν ὑπομονή. Καθόμαστε ἀντικρὺ ὁ ἕνας τοῦ ἄλλου σ' αὐτὸ ἐδῶ τὸ τραπέζι, καὶ κατὰ τὴ συνήθεια της, χωρὶς αἰτία ἄρχισε νὰ ἔχῃ ὄρεξι γιὰ καυγά. Τῆς εἶπα καθαρὰ πῶς εἶχα πλέον βαρεθῆ καὶ τὴ φοβέρισα μὲ τὸ χωρισμό μας.

— Ἂν εἶνε ἔτσι, ἔχω ὡραῖα πράγματα νὰ πῶ γιὰ λογαριασμό σου στὸ δικαστήριο, μοῦ ἀποκρίθηκε.

— Καὶ ἐγὼ ἐπίσης, τῆς εἶπα:

Καὶ ἄρχισε ἡ φιλονεικία.

— Θὰ κάνω γνωστά, τὸ κακό χαρακτῆρα σου καὶ τὶς παραξενιές σου!

— Καὶ ἐγὼ θὰ πῶ τὴν ἀνειλεικρίνια σου καὶ τὴ βαναυσότητά σου.. Θὰ μάθουνε πῶς εἶσαι ἕνας ἄνθρωπος χωρὶς εὐγένεια καὶ χωρὶς τιμή!

— Αὐτὸ ὑπερβαίνει τὰ ὅρια, ἐφώναξα σηκώνοντας τὸ χέρι....

Δὲν εἶχα τελειώσει τὸ κίνημα καὶ τὸ χέρι μου ἔπεσε μέ θυμὸ ἐπάνω σ' ἕνα σκληρὸ πρᾶμα.... Ἦτανε τὸ μουσικὸ κουτί. Ἐχτύπησα χωρὶς νὰ τὸ θέλω τὸ κουμπὶ τὸ κρυμμένο κάτω ἀπὸ τὸ σκέπασμα καὶ ἀμέσως ἀκούσαμε τοὺς δροσεροὺς ἤχους τοῦ «Τελευταίου καλοκαιρινοῦ ῥόδου».

Οἱ ἦχοι αὐτοὶ ποῦ μᾶς θυμίζανε μὲ τόσο παράξενο τρόπο, τὰς ἐντυπώσεις τῆς τόσο σύντομης σελήνης τοῦ μέλιτος, ἔκαμε φοβερὴ αἴσθηση στὶς ἐξοργισμένες ψυχές μας. Ἡ ἀντίθεσις ἦτανε, ἀλιθηνά, κωμικὴ καὶ θλιβερή. Ἐμείναμε μὲ τὸ στόμα ἀνοιχτό, ταὐτοχρόνως εἴδαμε χωρὶς νὰ τὸ θέλομε τὸ μαγαζὶ τῆς Βέρνης καὶ τὸ ξενοδοχεῖο ὅπου περάσαμε μὲ τόση ἀγάπη τὴ βραδιὰ μας,ἀκούοντας αὐτὴ τὴν ἴδια μουσική. Ἡ κυρία Λεσοδέλ, ἐταράχτηκε καὶ δάκρυα φάνηκαν στὰ μάτια της. Καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος ἂν καὶ δὲν εἶμαι πολὺ αἰσθηματικὸς αἰσθάνθηκα ἕνα εἶδος λύπης καὶ ἄρχισα νά γελῶ κτηνωδῶς γιὰ νὰ κρύψω τὴν συγκίνησίν μου.

— Πρέπει νὰ εἶσαι χωρὶς καρδιά, ἐμουρμούρησε ἡ γυναῖκά μου, γιὰ νὰ τολμᾷς νὰ γελᾷς σὲ μιὰ τέτοια στιγμή....Αὐτὸς λοιπὸν ὁ ἦχος δὲν σοῦ θυμίζει τίποτα;

— Ναί· βέβαια, μοῦ θυμίζει ἕνα καιρὸ ὅπου ἤσουνα πλέον καλὴ ἀπὸ σήμερα.... κι' ἐπρόσθεσα μὲ βία διδοντάς της τὸ χέρι:

— Ἔλα, ἂς ἀγαπήσουμε, τώρα .... γιὰ ἐνθύμησι τοῦ καιροῦ ἐκείνου.

Ἀλλ' ἡ κυρία Δεσοδὲλ,ἡ ὁποία εἶχε συνέλθει μοῦ ἀπήντησε:

— Ἂς εἶνε· συμφωνῶ νὰ ξεχάσουμε τὰ περασμένα, ἀλλὰ μὲ τὴ συμφωνία ὅτι δὲν θὰ λησμονήσῃς πλέον σύ, τὸ σέβας,τὸ ὁποῖο ὀφείλετ ι σὲ μιὰ γυναῖκα.

Ἀγαπήσαμε λοιπόν, ἀλλ' εἴχαμε ἄδικο, γιατὶ ἡ μισὴ αὐτὴ συμφιλίωσις ἀγοράστικε ἀκριβά. Ἀπὸ τὴ βραδιὰ αὐτὴ ἡ καλὴ γυναῖκά μου, ἐκδικήθηκε τσιμπόντας με μιὰ καρφίτσα πολύ συχνά γιὰ νὰ βρῇ αἰτία γιὰ καυγά, ὡς ποῦ ἄρχισα νὰ λυποῦμαι τὶς καταιγίδες τῆς πρώτης περιόδου. Γιὰ χατήρι λοιπὸν τῆς κουτῆς αὐτῆς μουσικῆς τὸ μαρτύριό μου βάσταξε τρία χρόνια ἀκόμη καὶ δὲν ἔπαυσε παρὰ ὅταν ἡ κυρία Λεσοδέλ, εἶχε τήν λαμπρὴ ἰδέα νὰ πεθάνῃ ἀπὸ περιπνευμονία. Ἀλλ' ὁ θυμός της ἐπέζησε.

Σὲ μιὰ διαθήκη ποῦ βρέθηκε, ἄφηνε ὅλη τὴ περιουσία της σὲ ξαδέρφια ὀγδόου βαθμοῦ, καὶ μοῦ ἄφινε ἐμένα, μὲ εἰρωνικὴν λεπτότητα τὸ μουσικὸ κουτὶ ποῦ ἀγοράσαμε στὴ Βέρνη.... Ἐξακολουθῶ, τὸ ἀφτὸ ἀστεῖο !.... Κάμε μου αὐτὴ τὴν ἐκδούλευσι νὰ μ' ἐλευθερώσῃς καὶ πάρε το...

***

Ἔτσι ἔγινα κάτοχος τοῦ μοναδικοῦ κουτιοῦ,τὸ ὁποῖο θὰ εἶνε ἐπίσης ἡ μοναδικὴ κληρονομία ἀπὸ τοὺς Λασοδέλ.

(André Theuriet).

καὶ θὰ δέχεται εἰς πᾶσαν ἐποχήν. Ἀλλὰ παρακαλῶ νὰ ἀπευθύνεσθε κατ' εὐθείαν πρὸς τὴν δα *Εἰρήνην Νικολαΐδου γεν. γραμματέα τοῦ τμήματος, ὁδὸς Σόλωνος, ἀριθ. 44, Ἀθήνας.* Μόνον μετ' αὐτῆς θὰ γίνεται πᾶσα σχετικὴ συνεννόησις. Δι' ἀπάντησιν πρὸς ζητουμένην πληροφορίαν ἐσωκλείετε καὶ 20λεπτ. γραμματόσημον. Αἱ παραγγελίαι προπληρόνονται. Τὴν ἀποστολὴν ἐνεργεῖ ἡ Σχολὴ ἀσφαλῶς. Καν Ε. Σ. Π. Ἀλεξάνδρειαν. Ἐπιστολή σας ἐλήφθη μετ' ἐσωκλείστου συναλλαγματικῆς ἐκ 52 φρ. Θερμοτάτας εὐχαριστίας δι' εὐγενῆ φροντίδα. 12 ἀντίτυπα Χειραφετημένης στέλλονται συστημένα εἰς διεύθυνσίς σας. Φύλλα στέλλονται ἐπίσης. Καὶ πάλιν πολλὴν εὐγνωμοσύνην. Καν Εἰ. Δ. Ληξούριον. Ἐπιστολή σας μὲ δρ. 10 ἐλήφθη. Εὐχαριστίας θερμὰς δι' εὐγενῆ φροντίδα.

Καν Α. Ι. Στ. ἐνταῦθα. Ἐλήφθη φροντὶς νὰ μὴ ἐπαναληφθῇ. Καν Γ. Στ. Ρόδον. Ἀπορῶ πῶς συμβαίνει τὸ τοιοῦτο. Μήπως κρατοῦνται εἰς τὸ ταχυδρομεῖον; Εὐχαριστῶ διὰ Χεραφετημένην. Καν Δ. Μ. Π. Πειραιᾶ. Ἡ Μάγισσα εἰς ὡραῖον τόμον θὰ εἶνε ἑτοίμη μετὰ 10 ἡμέρας. Διὰ δῶρον τοῦ νέου ἔτους πρὸς κόρην ἡ κυρίαν θὰ εἶνε μοναδικόν. Καὶ ἡ Χειραφετημένη καὶ ἡ Μάγισσα μαζῆ ἀκόμη καλλίτερα. Τὸ δέσιμον ὅμως δὲν ἀναλαμβάνομεν, ἐκτὸς ἐὰν ὁρισθῇ τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον εἴσθε διατεθειμένη νὰ διαθέσητε. Τὰ δύο δὲν ἠμποροῦν νὰ δεθοῦν μαζῆ Εἶνε πολὺ ὀγκώδη διὰ τὸ σχῆμα. Καν Π. Δ. Ὀλτένιτσαν. Ἐπιστολή σας μετὰ φρ. χρ. 16 ἐλήφθη. Πολλὰς εὐχαριστίας. Ἐλπίζομεν εἰς εὐγενεῖς ἐνεργείας σας. Δα Ἀγγ. Σ. Χαλκίδα. Συλλυπούμεθα θερμότατα δι' ἀλλεπαλλήλα δυστυχήματα. Ἐπιστολή σας μετὰ δραχμ. 20 ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Θὰ σᾶς γράψωμεν προσεχῶς, εὐθὺς ὡς εὕρωμεν τὴν κατάλληλον διδασκάλισσαν. Καν Ε. Δ. Μεταξάτα. Θὰ σταλῇ. Καν Α. Β. Αἴγιον. Ἐπιστολή σας ἐλήφθη μετὰ δρ. 20. Θερμὰς εὐχαριστίας δι' εὐγενῆ φροντίδα. Κον Μ. Μπ. Λάρνακα. Φρ. χρ. 33, ἀντίτιμον 11 ἀντιτύπων Χειραφετημένης ἐλήφθησαν. Θερμοτάτας εὐχαριστίας δι' εὐγενῆ φροντίδα Γράφομεν. Καν Β. Δ. Κέρκυραν. Ἀποστέλλονται. Καν Λ. Ζ. Ἅγιον Γεώργιον. Ἀλλ' ἀπὸ 15 Ἰουλίου ἕως 8 7)βρίου δὲν ἐκδίδεται ἀνέκαθεν ἡ «Ἐφημ. τῶν Κμριῶν. Δα Ὅλ. Τρ. Πορταριάν, ἐπιστολή σας καὶ ἐπιταγὴ ἐκ δρ. 27 καὶ 50 ἐλήφθη. Θερμὰς εὐχαριστίας δι' εὐγενῆ φροντίδα.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣ ΔΙΑΔΟΣΙΝ ΩΦΕΛΙΜΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

Ἐξεδόθη το 22ον βιβλίον ἐπιγραφόμενον «Ἡ Βασίλισσα Βικτωρία» ἐκ σελ. 95 μετὰ 13 εἰκόνων. Τὴ βιβλίον τοῦτο συνοψισθὲν ἐκ τῶν ἀριστων βιογραφιῶν τῆς Βασιλίσσης. αἵτινες ἐδημοσιεύθησαν μετὰ τὸν θάνατον αὐτῆς, περιέχει ὄχι μόνον πληρη εἰκόνα τῆς ζωῆς της, ἀλλὰ καὶ τὰ κυριώτερα πολιτικὰ συμβάντα, τὰ σχετιζόμενα προς τὴν βασιλείαν της —Πωλεῖται λεπτὰ 40 εἰς τα Γ'ραφεῖα τοῦ Συλλόγου (42 ὁδ. Ἀκαδημίας) καὶ εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ ὑποπρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων.

ΔΙΑ ΤΑ ΔΩΡΑ ΣΑΣ

Ἡ συνήθεια ἐπεκράτησεν, ὥστε ἡ ὁδὸς Ἑρμοῦ,νὰ θεωρῆται τὸ ἀποκλειστικὸν κέντρον τῶν μεγάλων καὶ πλουσίων καταστημάτο ν τῶν γυναικείων εἰδῶν, ἀπὸ τῶν τῆς περιβολῆς μέχρι τῶν πολυτίμων κοσμημάτων.

Ἀπό τινος ὅμως καὶ ἡ ὁδὸς Αἰόλου ἀρχίζει νὰ πλουτίζῃ ἀπὸ καταστήματα πλούτου καὶ πολυτελείας, ἐνταυτῷ δὲ καὶ οἰκονομικης περισυλλογῆς ἂν ὄγι ἀνώτερα, βεβαίως ὅμως ἐφαμιλλα τῶν τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ.

Αἴφνης τὸ κοσμηματοπωλεῖον Τζίνη, τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ καὶ ἀπέναντι ἀκριβῶς τοῦ νέου ταχυδρομείου ἔχει συγκεντρώσει μέσα εἰς τὰς κρυσταλλίνας προθήκας του τοιοῦτον πλοῦτον κοσμημάτων πολυτίμων,εἰς τὰ ὁποῖα οἱ ἀδάμαντες καὶ οἱ πολύτιμοι λίθοι καὶ ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἄργυρος καὶ ὅλα τὰ εὐγενῆ μέταλλα σκορπίζουν ὄργια φωτοβολίας καὶ ἀκτινοβολοῦν ὡς ἥλιοι.Διὰ πᾶσαν καλαισθησίαν, διὰ κάθε βαλάντιον, διὰ καθε ἡλικίαν καὶ κοινωνικὴν τάξιν εὑρίσκει κανεὶς ὅτι θελήσει εἴτε εἰς ἀποκλειστικὰ κοσμήματα πολυτελείας ὡς εἶναι τὰ δακτυλίδια καὶ τὰ βραχιόλια καὶ τὰ σκουλαρίκια καὶ ἡ καρφίτσες καὶ ἡ ἁλυσίδες μὲ τὰ ὡρολόγια των, εἴτε εἰς ἀσημικὰ τοῦ δίσκου καὶ εἰς σερβίτσια τραπεζιοῦ καὶ εἰς δοχεῖα πολύτιμα καὶ argenteries ἐν γένει, τὰ ὁποῖα ἀτοτελοῦν τὸ οὐσιαστικὸν μέρος κάθε προικός, εἴτε εἰς διάφορα porte bonheurs καὶ μπρελλόκ. Μία συλλογὴ πλουσιωτάτη καὶ ἐκλεκτὴ απο ὅλα τὰ ἄνω εἴδη διὰ δῶρα τοῦ Νέου Ἔτους, τὰ μόνα τὰ ὁποῖα μένουν ἄφθιτα καὶ αἰώνια, ἐνθυμίζοντα πάντοτε μετ' εὐγνωμοσυνης τὸν δωρητήν.

Αἱ τιμαὶ πολυ, πολὺ συγκαταβατικαί.

ΔΙΑ ΤΟ ΤΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΕΣΠΕΡΙΔΑΣ

Ἡ ἐποχὴ τῶν ἐσπερίδων καὶ τῶν οἰκογενειακῶν συγκεντρώσεων εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀκμήν της, καὶ ὁ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου κ.Παπαγιαννάκης ὁ ἀποκλειστικὸς προμηθευτὴς τῶν ἀγγλικῶν διπύρων καὶ τεΐων καὶ νωπῶν εὐρωπαϊκῶν βουτύρων καὶ ὡραίων ποτῶν καὶ χοιρομηρίων καὶ χαβιαριῶν καὶ τυριῶν καὶ ὀρεκτικῶν καὶ ποικιλωνύμων οἴνων εὑρίσκεται εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Τώρα μάλιστα ὅπου φέρει καὶ κέϊκς ἀκόμη ἀγγλικὰ μέσα εἰς κοιβωτίδια, ἀναπληροῖ καὶ τοὺς ζαχαροπλάστας αὐτούς. Ἐὰν προστεθῇ εἰς αὐτὰ ὅτι πωλεῖ ζαχάρεις καὶ καφέδες καὶ μακαρόνια καὶ ὅλα τὰ εἴδη τῶν ἐδωδίμων, τότε ἀντὶ νὰ τρέχῃ μία κυρία διὰ τὰς προμηθείας τοῦ νοικοκυριοῦ της ἐδῶ καὶ ἐκεῖ προμηθεύεται ὅλα μαζῆ εἰς τοῦ Παπαγιαννάκη εἰςποιότητας ἐκλεκτὰς καὶ τιμὰς λογικάς.

ΚΟΜΨΟΤΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΖΟΥΣΑ

Τῇ ἀληθείᾳ πᾶσα δεσποινὶς ἢ κυρία βλέπουσα τὸν πόδα ὁμοφύλου της ὑποδεδημένον ὑπὸ τοῦ ὑποδηματοποιείου τοῦ κ. Τσάμη ἀδύνατον νὰ μὴν ἠλεκτρισθῇ νὰ μὴ ζηλεύσῃ διὰ τὴν ἄκραν αὐτοῦ κομψότητα. Εἶνε ἀμίμητος ὁ κ. Τσάμης εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν γυναικείων ὑποδημάτων καὶ περισσότερον τῶν τοῦ χοροῦ. Τὰ ἐκ λουστρινίου ἢ ἐξ ἀτλὰζ οἱουδήποτε χρώματος γοβάκια τοῦ κ. Τσάμη ἠλεκτρίζουν, μαγεύουν νομίζετε ὅτι σᾶς ὁμιλοῦν· τέλεια πράγματα.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΠΑΛΛΗ καὶ ΚΟΤΖΙΑ

Τώρα διὰ τὰ παιδικὰ δῶρα καὶ τῶν ὀνομαστικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Νέου Ἔτους τὸ μέγα χαρτοπωλεῖον Πάλλη καὶ Κοτζιᾶ εἶναι εὐεργετικόν, διότι διευκολύνει τοὺς φίλους καὶ συγγενεῖς εἰς τὰ δῶρα των.

Καλαμάρια ὡραῖα, χαρτοφύλακες, κονδυλοφόροι μὲ μηχανισμοὺς,λευκώματα, εἴδη ζωγραφικῆς, παιγνίδια, τέλος ὅ,τι ἠμπορέσῃ νὰ ἐπιθυμήσῃ ἕνα παιδὶ ἀγόρι ἢ κορίτσι, ἀδιάφορόν,τὸ εὑρίσκει τις εἰς ποικιλίαν ἀτελείωτον καὶ πλοῦτον καὶ καλαισθησίαν καὶ εὐθηνίαν μοναδικὴν εἰς τοῦ Πάλλη καὶ Κοτζιᾶ.

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΚΥΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ καπέλλων ἐξακολουθεῖ.

Ἔκτακτος εὐκαιρία δι' ἀγορὰν ὡραίων καπέλλων καὶ πολὺ εὐθηνῶν. Ἡ εἴσοδος ἐλευθέρα εἰς πάντας.

Ο κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΚΟΘΟΣ

Τὸ ζήτημα τῆς ἐπιπλώσεως ἑνὸς σπιτιοῦ εἶναι ζήτημα ὄχι μόνον εὐμορφιᾶς καὶ ἐπιδείξεως, ἀλλ' οἰκογενειακῆς εὐτυχίας καὶ ἀπολαύσεως. Δὲν εἶνε καλὸς ἐπιπλοποιός, ὁ κατασκευάζων τὰ πολυτελέστερα καὶ ἀκριβώτερα ἐπιπλα, ἀλλ' ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μὲ ὀλίγα ἔξοδα καὶ μὲ πολὺ γοῦστο, ἠμπορεῖ νὰ μεταβάλλῃ τὸ μικρότερο σπιτάκι εἰς μίαν εὔμορφην καὶ καλαίσθητον φωλεάν. Ὁ ἐπὶ της ὁδοῦ Σταδίου 24,κ.Σκόθος κατέχει τό μεγάλον αὐτόδωρον· δίδει γνώμας ἐπί τῆς διακοσμήσεως καὶ δὲν περιορίζεται εἰς τό κλασικὸν φουρνιμέντο τῶν κανπέδων καρεκλῶν καὶ μπερτέδων. Ἔχει μυρία σχέδια ἀναπτυκτικῶν καθισμάτων, ἀναλόγων μὲ τὴν ἡλικίαν καί τῆς μάμμης καὶ τοῦ μικροῦ καί ἄλλων ἐπίπλων κομψῶν καί ἀναγκαίων διὰ τὴν καθημερινὴν ζωήν. Εἰς τὴν ἐπίπλωσιν τῶν σπιτιῶν,τὴν ὁποίαν ἀναλαμβάνει,διακρίνεται μία τάσις πρός σύσφιγξιν οἰκογενειακῆς ζωῆς καὶ ἐν ταὐτῷ μία καλλαισθησία πρώτης τάξεως. Αἱ τιμαί του εἶναι λογικώτατα.

Τώρα καὶ πάλιν μὲ τὰ δῶρα καὶ τὰς ἑορτὰς τοῦ Νέου ἔτους τὸ κατάστημα Λάβδα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κολοκοτρώνη καὶ ἀπέναντι τῆς Βουλῆς μὲ τὰ ὡραῖα πλαίσια καὶ τὰ καλλιτεχνικὰ passe-partout καὶ τὰς ὡραίας κορνίζας διὰ φωτογραφίας καὶ μεγάλας εἰκόνας εἶναι καταφύγιον εὐεργετικόν, Τὴν φωτογραφίαν σας μέσα εἰς μίαν κορνίζαν τοῦ Λάβδα καὶ ἰδοὺ δῶρον πολύτιμον ὡραῖον καὶ εὐθηνόν.

Παρακαλοῦνται θερμῶς αἱ κ. κ. συνδρομήτριαί μας, αἱ καθυστεροῦσαι τὰς συνδρομάς των μέχρι σήμερον νὰ σπεύσουν εἰς ἐξόφλησιν τῶν καθυστερουμένων. Τὴν αὐτὴν παράκλησιν ἀπευθύνομεν καὶ πρὸς τὰς κ.κ. ἀνταποκριτρίας καὶ ἀνταποκριτάς μας.

ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ

Κας Καρολίνας Κυριαζῆ Νικολαΐδειτς

Ἐν Πειραιεῖ Διασταύρωσις Λεωφόρων Μουνυχίας καὶ Ἀθηνᾶς

Οἰκία Μεταξᾶ

Τὸ ὡρολογοποιεῖον τοῦτο διευθύνεται παρὰ τῆς κ. Καρολίνας Κυριαζῆ Νικολαΐδειτς, ἥτις ἀναλαμβάνει πᾶσαν ἐπιδιόρθωσιν ὡρολογίων, καὶ παρέχει ἐκ τοῦ ἐργοστασίου της ουργῆκωρτοιαν _αικ τιμὰς πολὺ συγκαταβατικάς.